

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/97/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013200343
Dátum vydania rozhodnutia:	19.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1013200343.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Igora Belka, v právnej veci navrhovateľa: D. H. W., B., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX, XXX XX T., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, ul. 29. augusta 8, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 29.11.2012, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Sd/39/2013-26 zo dňa 10.06.2014, jednomyselne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Sd/39/2013-26 zo dňa 10.06.2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil podľa § 250q ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) preskúmané rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 29.11.2012, ktorým odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku z dôvodu, že starobný dôchodok už mu bol priznaný od 16.12.2001 rozhodnutím príslušného útvaru sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že vychádzajúc z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 9So/129/2010 zo dňa 24.11.2011 a č. k. 7So/24/2011 zo dňa 29.02.2012, ktoré boli vydané v obdobných prípadoch je zrejmé, že starobný dôchodok ktorý bol priznaný podľa zákona č. 100/1998 Zb. o sociálnom zabezpečení naďalej patrí ako starobný dôchodok a za výsluhový sa len považuje. Vychádzajúc z týchto rozhodnutí žiadosť o priznanie starobného dôchodku je možné považovať len za žiadosť o zvýšenie už priznaného a vyplácaného starobného dôchodku, a preto v tomto konaní by bola daná právomoc útvaru sociálneho zabezpečenia Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže. Súd súčasne zistil, že navrhovateľ požiadal o priznanie starobného dôchodku aj v minulosti žiadosťou zo dňa 11.06.2010, v ktorej priložil aj fotokópiu rozhodnutia Ministerstva vnútra Českej republiky č. k. OSZ-118704-32/VD-B1-2002 zo dňa 07.05.2002 o priznaní čiastkového

starobného dôchodku od 16.12.2001. Podľa názoru konajúceho súdu žiadosť navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku zo dňa 16.11.2011 bola posúdená odporkyňou v súlade s právnymi predpismi.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie v ktorom v zásade uviedol, že poistencom vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia, ktorý je upravený v zákone č. 461/2003 Z. z. sa stal povinne ex lége účinnosťou zákona. Nakoľko bol zamestnaný v riadnom pracovnom pomere, odvádzal povinne do tohto systému poistné. I v rozhodnutí odporcu č. XXX XXX XXXX X zo dňa 09.07.2010 je potvrdené, že ku dňu 01.05.2010 získal 3 147 dní dôchodkového poistenia, čo predstavovalo 8 rokov a 227 dní, čím nesplnil zákonnú podmienku 10 rokov. V súčasnej dobe ju spĺňa i keby sa počítala len doba od účinnosti zákona č. 328/2002 Z. z. alebo zákona č. 461/2003 Z. z. Dôchodkový vek dovŕšil podľa § 65 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. 16.09.2005. Ako argument v judikáte neobstojí ani odkaz na § 4 ods. 2 zákona č. 471/2003 Z. z.. Naopak, stačí si prečítať znenie názvu zákona a celý jeho obsah a musí byť zrejmé, že i prekvalifikované starobné dôchodky sú výsluhovými dôchodkami, (výraz „patrí“ uvádzaný i v rozsudku týmto odvolaním napadnutom sa všeobecne v textoch zákonov uvádza v kontexte na určovanie súm nárokov). Išlo o zámer zákonodarcu v časovom horizonte asi 10 rokov postupne vyrovnat' priemernú úroveň všetkých výsluhových dôchodkov (z dôvodovej správy k zákonu s. 2). Pripustnosť súbehu výsluhových dôchodkov so starobnými dôchodkami možno argumentovať znením ustanovenia § 66 zákona č. 328/2002 Z. z.. Podmienky na získanie výsluhového dôchodku policajta priznaním ex offio podľa zákona č. 328/2002 Z. z. v jeho prípade nemusel spĺňať a ani nemusí, keďže mu bol priznaný ex lége. Nakoľko spĺňa všetky podmienky na priznanie nároku na starobný dôchodok podľa zákona č. 461/2003 Z. z. a zákon neobsahuje prekážky je presvedčený, že má naň právny nárok. Vzhľadom k uvedenému navrhuje, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok zrušil a vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení uviedla, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého náležite právne posúdil vec, pričom nezistil nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia odporkyne. Navrhovateľ je poberateľom výsluhového dôchodku, ktorý bol priznaný podľa § 132 a § 133 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov a podľa čl. 11 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou a čl. 8 a 9 Správnej dohody o vykonaní Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou od 16.12.2001 a vyplácaný Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky. Od 01.07.2002 sa starobný dôchodok policajta považuje podľa § 125 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov za výsluhový dôchodok. Starobný dôchodok bol navrhovateľovi priznaný rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. p. SPC-118704-1/6-2002 z 30.05.2002. Vychádzajúc z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 9So/129/2010 z 24.11.2011 a č. k. 7So/24/2011 z 29.02.2012, ktoré boli vydané v obdobných prípadoch je zrejmé, že starobný dôchodok, ktorý bol priznaný podľa zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení naďalej patrí ako starobný dôchodok a za výsluhový dôchodok sa len považuje. Vychádzajúc z týchto rozhodnutí žiadosť o priznanie starobného dôchodku je možné považovať len za žiadosť o zvýšenie už priznaného a vyplácaného starobného dôchodku, a preto v danom prípade v súlade s § 67 ods. 3 zákona č. 328/2002 v znení zákona č. 519/2007 Z. z. je daná právomoc Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky. Odporkyňa trvá na vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia č. XXX XXX XXXX X zo dňa 29.11.2012, a preto navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa č. 8Sd/39/2013-26 zo dňa 10.06.2014 podľa ustanovenia § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 O.s.p.. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250s prvá veta O.s.p. odvolanie prípustné, dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Rozhodol jednomyselne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 19.01.2016 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

Podľa § 250l ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie rozsudku krajského súdu, preto primárne, v medziach odvolania, preskúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku zo dňa 09.11.2012.

Z dávkového spisu odporkyne vyplýva, že navrhovateľ požiadal o priznanie starobného dôchodku od 01.9.2012 žiadosťou, spísanou dňa 9.11.2012. Zo žiadosti vyplýva, že navrhovateľ je poberateľom výsluhového dôchodku, ktorý bol priznaný a vyplácaný Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky. Táto skutočnosť vyplýva z potvrdenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, odboru sociálneho zabezpečenia zo dňa 10.10.2012 č. SPOU-OSZ-VZ-118.704-16/2012 a starobný dôchodok bol navrhovateľovi priznaný podľa § 132 a § 133 zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov a podľa čl. 11 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou a čl. 8 a 9 Správnej dohody o vykonaní zmluvy od 01.07.2002, od 16.12.2001. Tento starobný dôchodok sa odo dňa jeho priznania pretransformoval podľa § 125 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov na výsluhový dôchodok. Starobný dôchodok bol navrhovateľovi priznaný rozhodnutím Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky č. p. SPC-118.704-1/6-2002 zo dňa 30.05.2002.

Navrhovateľovi preto nemožno priznať ďalší starobný dôchodok, má však nárok na zvýšenie starobného dôchodku za doby zamestnania, ktoré neboli zhodnotené pre nárok a výšku jeho starobného dôchodku, priznaného od 16.12.2001, pričom právomoc rozhodnúť o takomto zvýšení starobného dôchodku patrí útvaru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

Vzhľadom na uvedené nie je opodstatnená požiadavka navrhovateľa uložiť odporkyni povinnosť vyčíslieť jeho starobný dôchodok, keďže odporkyňa mu ho priznávať nebude, a odpracované roky po priznaní starobného dôchodku mu budú zhodnotené jeho zvýšením, o ktorom rozhodne príslušný útvar Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

Tento záver potvrdzuje aj ustálená rozhodovacia prax najvyššieho súdu napr. rozhodnutia sp. zn. 9So/41/2008, 9So/43/2011, 9So/190/2011, pričom rozsudok NS SR sp. zn. 9So/134/2010 zo dňa 24.11.2011 bol správnym kolégiom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky schválený a uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky.

Na základe uvedeného najvyšší súd rozhodol podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. tak, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Sd/39/2013-26 zo dňa 10.06.2014 potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 a § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľ v konaní nebol úspešný a

odporkyňa nárok na náhradu trov konania nemá.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.